

Категорія справи № 204/6383/20: **Справи про адмінправопорушення (з 01.01.2019);
Адміністративні правопорушення на транспорті, в галузі шляхового господарства і зв'язку;
Керування транспортними засобами або суднами особами, які перебувають у стані
алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що
знижують їх увагу та швидкість реакції.**

Надіслано судом: 16.10.2020. Зареєстровано: 18.10.2020. Оприлюднено: 19.10.2020.

Дата набрання законної сили: 27.10.2020

Номер судового провадження: 3/204/3730/20

Справа № 204/6383/20

Провадження № 3/204/3730/20

КРАСНОГВАРДІЙСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД м. ДНІПРОПЕТРОВСЬКА

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

15 жовтня 2020 року суддя Красногвардійського районного суду м. Дніпропетровська Мащук В.Ю., розглянувши матеріали справи про адміністративне правопорушення, стосовно:

ОСОБА_1, **ІНФОРМАЦІЯ_1**, громадянина України, не працюючого, мешкає за адресою: **АДРЕСА_1**, відомості щодо ідентифікаційного номера відсутні,

- про притягнення до адміністративної відповідальності за ч. 1 ст. 130 КУпАП, суддя -

ВСТАНОВИВ:

Відповідно до протоколу про адміністративне правопорушення, 09.09.2020 року о 00 год. 02 хв., у м. Дніпро по вул. Титова, 17 водій **ОСОБА_1** керував автомобілем «ВАЗ 21013», державний номер **НОМЕР_1**, з ознаками алкогольного сп'яніння: нестійка хода, запах алкоголю з порожнини рота. Від проходження огляду на стан сп'яніння у встановленому законом порядку водій відмовився у присутності двох свідків. Водій **ОСОБА_1** порушив п. 2.5. ПДР України.

В судовому засіданні **ОСОБА_1** пояснив, що вини у вчиненні правопорушення не визнає, крім того, зазначив, що працівники поліції не пропонували пройти йому медичний огляд для встановлення стану сп'яніння у медичному закладі, а пропонували лише пройти тест на приладі «Драгер».

Дослідивши матеріали справи про адміністративне правопорушення, приходжу до висновку, що вина **ОСОБА_1** у вчиненні правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП не доведена, виходячи з наступних підстав.

Відповідно до ст. 129 Конституції України розгляд і вирішення справ в судах здійснюється на засадах змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведеності перед судом їх переконливості.

Відповідно до ст.7 КУпАП визначено, що ніхто не може бути підданий заходу впливу в зв'язку з адміністративним правопорушенням інакше, як на підставах і в порядку, встановлених законом.

Згідно ст. 9 КУпАП адміністративним правопорушенням (проступком) визнається протиправна, винна (умисна або необережна) дія чи бездіяльність, яка посягає на громадський порядок, власність, права та

свободи громадян, на встановлений порядок управління і за яку законом передбачено адміністративну відповідальність.

Згідно ст. 245 КУпАП провадження в справах про адміністративні правопорушення здійснюється на основі суворого додержання законності, своєчасного, всебічного, повного і об'єктивного з'ясування обставин кожної справи, вирішення її в точній відповідності з законом.

Відповідно до протоколу про адміністративне правопорушення серії ДПР18 № 133264 від 09.09.2020 року, дії ОСОБА_1 кваліфіковані за ч. 1 ст. 130 КУпАП, яка передбачає відповідальність за відмову особи, яка керує транспортним засобом, від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції.

Відповідно до ч.ч. 2, 3 ст. 266 КУпАП огляд водія (судноводія) на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують його увагу та швидкість реакції, проводиться з використанням спеціальних технічних засобів поліцейським у присутності двох свідків. У разі незгоди водія (судноводія) на проведення огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують його увагу та швидкість реакції, поліцейським з використанням спеціальних технічних засобів або в разі незгоди з його результатами огляд проводиться в закладах охорони здоров'я. Перелік закладів охорони здоров'я, яким надається право проведення огляду особи на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують її увагу та швидкість реакції, затверджується управліннями охорони здоров'я місцевих державних адміністрацій. Проведення огляду осіб на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, в інших закладах забороняється.

Відповідно до п.п.3, 6 Порядку направлення водіїв транспортних засобів для проведення огляду з метою виявлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, і проведення такого огляду, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 1103 від 17 грудня 2008 року, огляд проводиться: поліцейським на місці зупинки транспортного засобу з використанням спеціальних технічних засобів, дозволених до застосування МОЗ і Держспоживстандартом; лікарем закладу охорони здоров'я (в сільській місцевості за відсутності лікаря - фельдшером фельдшерсько-акушерського пункту, який пройшов спеціальну підготовку).

Відповідно до п. 7 розділу I Інструкції «Про порядок виявлення у водіїв транспортних засобів ознак алкогольного сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції», затвердженої Наказом МВС та МОЗ № 1452/735 від 09.11.2015, у разі відмови водія транспортного засобу від проходження огляду на стан сп'яніння на місці зупинки транспортного засобу або його незгоди з результатами огляду, проведеного поліцейським, такий огляд проводиться в найближчому закладі охорони здоров'я, якому надано право на його проведення відповідно дост. 266КУпАП.

Однак, відповідно до відеозапису з нагрудних камер поліцейських, який досліджено в судовому засіданні, судом встановлено, що поліцейські пропонували ОСОБА_1 пройти тест на приладі «Драгер» для встановлення стану сп'яніння, натомість після відмови ОСОБА_1 від проходження огляду на приладі «Драгер» поліцейські не пропонували останньому проїхати до медичного закладу для проведення медичного огляду.

Досліджені судом письмові пояснення свідків ОСОБА_2, ОСОБА_3, суд не може прийняти в якості належних та допустимих доказів, так як зазначені письмові пояснення свідків не відповідають критерію належності доказів. Так, з досліджених письмових пояснень не можливо встановити відомості щодо суті правопорушення, передбаченого ст. 130 КУпАП, зокрема відносно того, з якими саме ознаками сп'яніння перебувала особа, чи були підстави вважати, що водій перебував в стані алкогольного сп'яніння. Крім того, відповідно до пояснень свідків, ОСОБА_1 відмовився від проходження тесту на стан сп'яніння, таким чином, виходячи з викладеного, не можливо встановити конкретний спосіб вчинення протиправного діяння, а саме не можливо встановити від якого саме огляду відмовляється водій, на місці зупинки, чи від освідчення в закладі охорони здоров'я. Пояснення

свідків, які повторюють одне одного, містять лише загальні відомості з приводу відмови водія від проходження тесту.

Відповідно до роз'яснень, які містяться в постанові Пленуму Верховного Суду України «Про практику застосування судами України законодавства у справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті» від 23.12.2005 № 14, судам слід враховувати, що відповідальність заст. 130 КУпАП, несуть особи, які керують транспортними засобами у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції. Керування транспортним засобом слід розуміти як виконання функцій водія під час руху такого засобу або інструктора-водія під час навчання учнів-водіїв, незалежно від того, керує особа транспортним засобом, який рухається своїм ходом чи за допомогою буксирування. Для притягнення до відповідальності заст. 130 КУпАП не має значення, протягом якого часу особа, яка перебуває у стані сп'яніння чи під впливом лікарських препаратів, що знижують її увагу та швидкість реакції, керувала транспортним засобом. Правопорушення вважають закінченим з того моменту, коли він почав рухатись.

Так, при дослідженні судом письмових доказів, перегляді відеозапису, не можливо встановити, чи керував ОСОБА_1 транспортним засобом «ВАЗ 21013», рапорт працівника поліції та протокол про адміністративне правопорушення, не можуть бути визнані судом, як достатній та достовірний доказ керування особою транспортним засобом.

Також, при встановленні судом фактичних обставин, судом встановлено, що матеріали справи не містять відомостей про те, що відповідно до вимог ч. 1 ст. 266 КУпАП водій був відсторонений від керування автомобілем.

Відповідно до практики Європейського суду з прав людини у справах «Малофєєва проти Росії» (рішення від 30.05.2013, заява № 36673/04), «Карелін проти Росії» (рішення від 20.09.2016, заява № 926/08), суд не має права самостійно відшукувати докази винуватості особи у вчиненні правопорушення, оскільки, таким чином, неминуче перебирає на себе функції обвинувача, позбавляючись статусу незалежного органу правосуддя, що є порушенням ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

Відповідно до ч. 2 ст. 251 КУпАП обов'язок щодо збирання доказів покладається на осіб, уповноважених на складання протоколів про адміністративні правопорушення, визначених ст. 255 цього Кодексу, але працівники поліції, всупереч вимог Закону, не забезпечили відповідного доказового матеріалу у справі.

Згідно ст. 62 Конституції України обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом та на припущеннях, а усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

Таким чином, суд приходить до висновку про недоведеність матеріалами справи об'єктивної сторони інкримінованого ОСОБА_1 адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП, що вказує на відсутність в його діях складу даного адміністративного правопорушення, оскільки відповідності до ст. 62 Конституції України, обвинувачення не може ґрунтуватися на припущеннях, а усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

Таким чином, приходжу до висновку, що провадження у справі про адміністративне правопорушення відносно ОСОБА_1 підлягає закриттю на підставі п. 1 ст. 247 КУпАП, за відсутністю в його діях складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП.

На підставі вищевикладеного, керуючись ст. 62 Конституції України, ст.ст.130,213,221,п.1ст.247,248,249,252,283,284 КУпАП,суддя -

ПОСТАНОВИВ:

Провадження у справі про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності закрити, у зв'язку з відсутністю в його діях події і складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст.130 КУпАП.

Постанова може бути оскаржена до Дніпровського апеляційного суду протягом десяти днів з дня її винесення шляхом подачі апеляційної скарги через Красногвардійський районний суд м. Дніпропетровська.

Суддя В.Ю. Мащук